

Однак, засобом вирішення проблем підприємств і досягнення поставлених інвестиційних цілей є альтернативні інвестиційні проекти. Оцінка доцільності інвестування у той чи інший проект відбувається на основі аналізу певних критеріїв у відповідності із обраною методикою [2, с.101].

Проаналізувавши ринок надання послуг по відпочинку та оздоровленню населення у місті Калуші Івано-Франківської області, компанією „Сако” було прийнято рішення про реконструкцію спортивно-оздоровчого комплексу, який би надавав населенню широкий спектр послуг спортивно-оздоровчого характеру. Реконструкція спортивно-оздоровчого комплексу планується на базі існуючої двохповерхової будівлі, яка орендується компанією „Сако”. Балансова вартість будівлі складає 500 тис. грн., а ринкова - близько 1млн. 500 тис. грн. Прогнозовані доходи, сукупні операційні витрати, маржевий прибуток та чисті грошові потоки по даному інвестиційному проекту відображені у табл.1.

Сумарні дисконтовані чисті грошові потоки по інвестиційному проекту стануть основою для порівняння з величиною інвестицій для обґрунтування доцільності інвестування коштів у проект по введенню в дію спортивно-оздоровчого комплексу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Яценко В.Ф., Земська Г.О. Оцінка інвестиційних проектів: вітчизняна та зарубіжна практика. URL: <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/7490/1/ОЦНКА%20ІНВЕСТИЦІЙНИХ%20ПРОЕКТІВ%20ВІТЧИЗНЯНА%20ТА%20ЗАРУБІЖНА%20ПРАКТИКА.pdf>. С.1-6.
2. Жуков В.В. Методичні підходи до оцінки привабливості інвестиційних проектів. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2017. Вип.13, част.1. С.100-105.

**Чабанюк Юлія Богданівна, магістрант,
Загурський Олександр Богданович, к.ю.н., доцент,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

МІГРАЦІЙНА БЕЗПЕКА РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ГЛОБАЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Європа була стала ареною динамічних рухів населення з ХІХ століття. Сьогодні міграція визнана глобальним явищем, яке все більше впливає на соціальні та культурні зміни. Міграційні рухи стали одним із елементів, що викликають напругу у приймаючій державі та сприяють соціальному розпаду та ослабленню національної ідентичності.

Боротьба з нелегальною міграцією в Польщі набула важливого значення після вступу країни до структур ЄС. Найбільша увага була зосереджена на східному кордоні Польщі, який після 2004 року став зовнішнім кордоном ЄС. Іноземці вирішили незаконно перетинати польський кордон з декількох причин, серед яких: відмова у видачі польської візи чи в'їзд до Республіки Польща, контрабанда, відсутність документів, що дозволяють їм перетинати кордон або

перетинати кордон на підставі підробленого чи чужого документа чи володіння наркотиками, пошук розшукуваного списку або внесення до списку небажаних осіб у Республіці Польща. Незаконне міграція була однією з прибуткових видів діяльності організованих злочинних груп.

З цього приводу Д. Хьюсманс зазначає про те, що, “міграцію можна спостерігати у сферах внутрішньої безпеки, культурної безпеки та загрози державного добробуту” [1].

Приплив незнайомих людей спричинив послаблення національних традицій та єдності суспільства, а також дестабілізацію громадського порядку та ринку праці. Творці концепції вирішили, що сек’юритизація політики не повинна бути наслідком реальної небезпеки, оскільки, достатньо вірити в можливу загрозу. Це переконання, незалежно від того, неправильне воно чи правильне, впливає на остаточну оцінку стану безпеки [2].

Ч. Босвел зауважує, що “в даний час сек’юритизація є інструментом, який використовується в національній політиці та політиці ЄС. Це очевидно в областях, пов’язаних із захистом зовнішніх кордонів ЄС та контролем надходженням іноземців з-за меж держав-членів. Прогресивна сек’юритизація ускладнює залучення іммігрантів та біженців до приймаючої держави. Сприйняття претендентів на статус біженця змінюється, оскільки ми рідко бачимо їх жертвами, а частіше одиниці загрожують нашому порядку та добробуту” [3].

У 2016 році Рада Міністрів Республіки Польща скасувала документ “Міграційна політика Польщі – сучасний стан та постульовані дії” від 2012 року, який визначав напрями міграційної політики держави. 14 лютого 2017 року уряд прийняв Стратегію відповідального розвитку до 2020 року (перспектива до 2030 року).

Одним із стратегічних проектів, передбачених СРР, є “Міграційна політика Польщі”, яка включає в себе розробку всеосяжного документа, що представляє польську модель активної міграційної політики, в тому числі вдосконалення управління імміграційними та імміграційними процесами, інтеграція іноземців та заохочення їх до поселення у Польщі з урахуванням національної безпеки [4].

До того ж, цей нормативно-правовий акт призначений для визначення напрямів, в яких слід посилити механізми підвищення національної безпеки, зокрема, процес запобігання та протидії нелегальній міграції, а також у ситуації посиленого припливу економічних іммігрантів та зростаючого ризику їх радикалізації.

Як наслідок, Республіка Польща, стикається з багатьма соціально-економічними проблемами, такими як старіння населення, брак працівників, підтримка стійкості системи соціального забезпечення та підвищення конкурентоспроможності.

Таким чином, реалізація міграційної безпеки Республіки Польща в контексті міграційної політики потребуватиме інтеграційних заходів, які б мінімізували негативні наслідки, пов’язані з наявністю в державі нелегальних мігрантів. З іншого боку, це забезпечить іноземцям сприятливі умови для

інтеграції з польським суспільством та збільшить їхню участь у суспільному та політичному житті.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Huysmans J. *The European Union and securitization of migration. Journal of Common Market Studies*. 2000. Vol. 38, No. 5. S. 110-120.
2. Sekęciński A. *Polityczne uwarunkowania bezpieczeństwa wewnętrznego Polski w XXI wieku*. URL: http://www.fsap.pl/documents/publications/Referat_Polityczne_uwarunkowania_bezpiecze%C5%84stwa_wewn_Polski_w_XXI_wieku.pdf (дата звернення: 17.10.2019).
3. Boswell Ch. *Migration Control in Europe after 9/11: Explaining the Absence of Securitization*. URL: www.utexas.edu/cola/centers/european_studies/_files/pdf/immigration-policy-conference/boswell.pdf (дата звернення: 17.10.2019).
4. *Polityka azylowa i migracyjna* URL: <https://www.gov.pl/web/mswia/polityka-azylowa-i-migracyjna> (дата звернення: 17.10.2019).

Стародубцева Марта Миколаївна, магістрантка,
Ляхович Галина Іванівна, д.е.н., доцент,
професор кафедри управління та адміністрування

**ЕТАПИ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ ЯКОСТІ В
ЗАКЛАДАХ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Сучасні економічні умови вимагають впровадження нових форм управління у вітчизняну охорону здоров'я, які б забезпечили максимальну ефективність діяльності медичних закладів при мінімальних витратах і високій якості надання медичної допомоги.

У зв'язку з цим в медичних закладах різної форми власності та відомчої приналежності питанню підвищення якості стали все більше приділяти уваги. Система управління якістю – це сукупність методик, процесів і ресурсів, які необхідні для загального управління якістю послуг, що надаються тим чи іншим суб'єктом.

Система менеджменту якості, заснована на принципах і досвіді, втілених в стандартах, здатна допомогти їх організації в підтримці найвищих стандартів у медичній і технічній кваліфікації, а також в обслуговуванні пацієнтів. Крім надання гарантії споживачам,

Система менеджменту якості використовується для вирішення таких завдань:

- забезпечення гарантій пацієнтам (споживачам) щодо дотримання найвищих стандартів у медичній та технічній кваліфікації;
- ідентифікація завдань і концентрація зусиль на потребах і очікуваннях пацієнтів (споживачів);
- досягнення та підтримка бажаної якості продуктів і послуг для задоволення заявлених або передбачуваних потреб пацієнтів (споживачів);
- моніторинг результатів, досягнутих в наданні медичних послуг, або завдань, узгоджених установами або відділами;